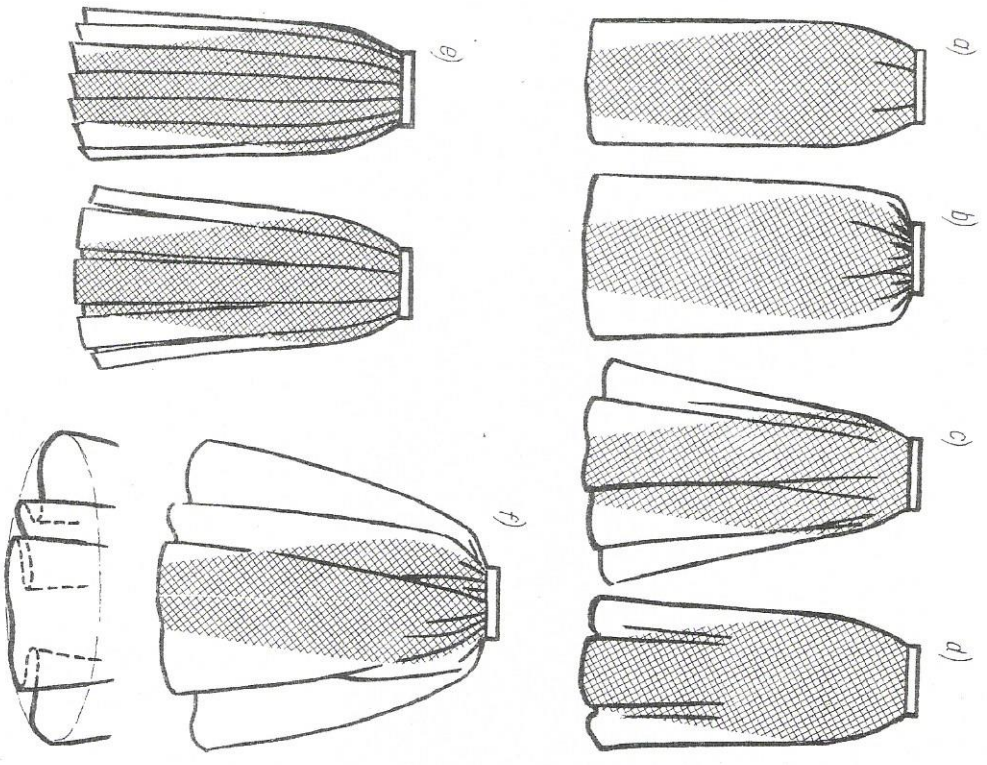

Ułożenie ubioru z żywego człowieka sprawia pewne trudności, przy nieznacznym nawet ruchu modelu zmienia się układ odzieży. Uczyńmy się więc szkicować ubiory nałożone na manekin.

Rys. 102. Różne rodzaje spódnic i sfaldowany brzeg

na najłatwiejszych do rysowania części odzieży jest spódnica. Linia i dołu spódnicy są w rzeczywistości lekko spłaszczonymi kołami. Wzrost perspektywicznym przybierają one kształt elips. Lekkie podniecenie spódnicy u dołu powoduje falowanie dolnego jej brzegu, który

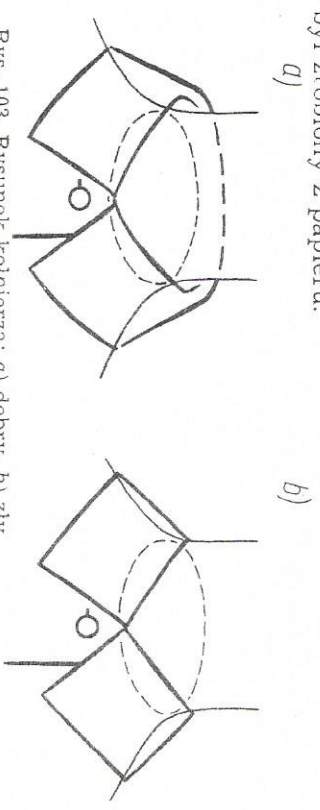
Przy ułożeniu spódnicy na manekinie, należy uważać, aby nie ułożyć się fałdy wynikające ze zmarszczenia, a inaczej — z rozkłoszowania. Zmarszczki usztywniają materiał, wskutek czego tuż przy zmarszczeniu tkanina zawsze mniej lub bardziej odstaje (rys. 102 b). Najwięcej fałd grupuje się przy wszyciu zmarszczenia w pasek. Tam są one najdrobniejsze, niżej zaś łączą się w większe fałdy. W kloszowej spódnicy fałdy są najpłytsze tuż poniżej wszycia w pasek. Im dalej od wszycia, tym fałdy są głębsze (rys. 102 c). Spódnica półkloszowa gładko przylega do bioder, a fałdy tworzą się nisko (rys. 102 d). Fałdy zaprasowane mają ostro załamane linie brzegowe (rys. 102 e).

W odzieży włożonej na figurę nie widzimy fałd w rzeczywistości szerokości. Im są bliżej boku, tym większym skrótom perspektywicznym ulegają; na rysunku powinny więc być coraz węższe.

W celu poprawnego naszkicowania dolnej krawędzi spódnicy dobrze jest najpierw zaznaczyć konstrukcję fałd, jak na rysunku 102 f. Wtedy narysujemy prawidłowy układ fałd w spódnicy.

Kołnierze

Rysunek kołnierza włożonego na figurę (lub manekin) powinien oddać walcowaty kształt szyi (rys. 103). Miętko wykładający się kołnierz nie jest na zagięciu zaprasowany. Grubość wywinięcia powinna być zawsze uwidocznioma na rysunku, gdyż w przeciwnym razie kołnierz wyglądałby jakby był zrobiony z papieru.

Rys. 103. Rysunek kołnierza: a) dobry, b) zły

Na rysunku 104 pokazano różne rodzaje kołnierzy. Bývają kołnierze płasko leżące na bluzce lub ciasno przylegające do szyi. Mogą być wszyte na szerokim podkroju albo umocowane na stojące. Stojąco wykładany kołnierz z przodu ma formę miętko wyłożonych kłap, a z tyłu stojącą płiszkę. Wszystkie kołnierze powinny być tak narysowane, aby nie było wątpliwości co do ich kształtu i kroju.

Pewną trudność stanowi przedstawienie w szkicu kołnierza z kłapami. W celu ułatwienia pracy trzeba przeprowadzić pionową oś symetrii,